

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror, at vi alle kender til, at der kan være vanskelige afgørelser, og at man kan stå over for en konkret paragraf, hvori meget taler for én afgørelse og noget for en anden.

Jeg synes da godt, at man til den konkrete paragraf kan sige både for og imod, men jeg synes, at i den afgørelse, der er lagt op til i lovforslaget, hvorom der samtidig i bemærkningerne på side 19 siges, at der kan ankes efter tilladelse fra justitsministeren, er det udtrykkelig sagt, at hvis der skal ankes af principielle grunde, afviser man ikke en mulighed derfor. Det kan ske, at man senere finder en anden, der skal give tilladelse til anke. Den ubetingede mulighed ændres, men jeg synes også, at der i bemærkningerne er givet nogle rigtige argumenter for det, men vi vedstår, at det er en vanskelig afgørelse.

Jeg vil sige helt det samme som hr. Arne Melchior, nemlig at vi vil følge udviklingen meget nøje, og hvis vi får nogle urimelige, utilsigtede virkninger, vil vi også meget gerne være med til at se på en ny formulering. Men vi slutter op bag lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg ved godt, at i hr. Knud Linds sind hersker tvivlen aldrig. Han ved, hvordan alle ting er og skal være. Han har en meget enkel tænkning. Han ved, at den korteste afstand mellem to punkter er en lige linje, og den følger han, uanset at livet ikke altid følger denne lige linje.

Når hr. Knud Lind diskurser om med tvetungethed, skal jeg erindre hr. Knud Lind om, at CD står ved sin udtalelse tidligere i debatten og ved vor indstilling i betænkningen, og at vi stemmer derefter.

Endvidere skal jeg minde hr. Knud Lind om, hvad hr. Glistrup sagde, lige før hr. Knud Lind fik ordet, nemlig at den absolutte retfærdighed ikke eksisterer. Det tror jeg hr. Glistrup har ret i. På samme måde eksisterer den absolutte sandhed altså heller ikke, fordi den altid vil være relativ og afhængig af, hvorfra man ser en ting. Jeg har såmænd fra denne talerstol gennem årene et antal gange støttet De Radikale, når deres ordførere har sagt: På den ene side sådan, på den anden side sådan. Der er mere end ja, ja og nej, nej. I de helt store absolutte spørgsmål – fred, retfærdighed og sandhed – skal man være så ligeudrettet, som det nu er

menneskeligt muligt, men de fleste ting i menneskelivet og i verden er noget mere sammensatte, og derfor er der ikke tale om tvetungethed, men om åbenhed og ærlighed, når man oplyser, at man stemmer på en bestemt måde, men at man kan indse væsentlig rimelighed i et argument, der går imod den stemmeafgivning, man selv har valgt. Det er det, der er tale om for CD's vedkommende.

Justitsministeren (Engell):

Størstedelen af debatten ved tredje behandling har været en gentagelse på alle leder og kanter af de diskussioner, vi havde ved første og anden behandling, og ikke uventet har en stor del af diskussionen ved tredje behandling også koncentreret sig om appelbegrænsningen.

Jeg vil gerne sige for at forebygge enhver misforståelse, at jeg ikke ser nogen retssikkerhedsmæssige betænkeligheder i det forslag, som nu gennemføres. Jeg må også minde hr. Ole Espersen om, at han så sent som i 1984 i Folketinget stemte for en forhøjelse af ankegrænsen i politisager fra 60 til 1.000 kr. Bevares, der er nye ting i det, men vi har da haft fortilfælde af sådanne begrænsninger.

Jeg vil også understrege, som nogle af ordførerne har været inde på, at der ikke bliver tale om, at disse sager slet ikke bliver undergivet nogen behandling. Den behandling, sagerne kan få i byretten, vil give en fuld og fri adgang til at fremlægge alle relevante oplysninger på samme måde, som det har været og er tilfældet i landsretten.

Jeg synes da også, det er værd at understrege, at der ikke er tale om en absolut begrænsning. Der vil med Justitsministeriets tilladelse kunne gives tilladelse til anke, og jeg har både i forbindelse med første og anden behandling af forslaget klart understreget, hvilke kriterier jeg finder er afgørende, når der skal træffes beslutning i disse sager om en eventuel anke, og de behøver ikke nødvendigvis at være økonomiske. Det behøver ikke at være et spørgsmål om hvor mange penge, men om, at det kan være principielt vigtigt for den pågældende. Der kan være sociale hensyn, og der kan være en lang række forskellige elementer, som skal indgå, og som alt andet lige betyder, som jeg også har sagt tidligere, at vi vil administrere denne ordning liberalt og med skyldig hensyntagen til de situationer, hvor der kan være et velbegrundet behov for, at sagen går videre.